

לכזבת אל לב נחמן מכרם נdry

לזכרון נצח מורינו רבי ישראלי בער אודסר, זצ"ל

כיפול הסכום

* חי מודרין - נסיעתו לארץ ישראל *

שש ... (קפט) (בא) המגיד מטיר האוציא הלך חצי פרסה ברגלו במחריות גדור אצל לכבב פניו בשבעה מארכין ישראלי, והיה סמור לאניבלאד פי רבנו זכרונו לברכה נסע דרכך שם לבתו, וראהו שם איש אחד מאנשי המגיד אצל הגישר סמור לעיר נתבאל מאד, ואמר לו רבנו וכורנו לברכה שילך יודיע בלחש להמגיד שיעש עאל לփר הספר הטעמן חצי פרסה. כי רבנו זכרונו לברכה לא ראה לעמד ולכנס עיר ורץ האיש הניל, ובא בבהלה גדולה והודיע להמגיד. והמגיד היה אז בחוץ ודבר עם אנשים בלבד כובע ובלוי חגורה.

שש ותשעה ומיד כששמעו המגיד שהוא זכרונו לברכה נמצאו שם עצק בחרורה מגדר השמחה ואמר להאיש הניל מהרחה וחושה אסר המרבבה שלו ורוץ אחורי לփר הפל ואני אלך רגלי עד שתשיגני, והמגיד רץ תוף בבהלה בלי כובע ובלוי חגורה עד שיצא מעיר, וכן רץ יותר עד שבא להכפר ברגלי כי הקדים את המרבבה שלו שבא אחריו אף-על-פי שהאיש הפל קשור את הדסיטים בורות גדור מאד ורץ תוף אחורי המגיד, אבל גםיד הלך כל בך בוריות עד שבא להכפר רגלי, והאיש עם המרבבה לא השיגו עד שעשה שנכנס לרבענו ויל:

רשמי זואת למיען דעת גדל הדתלהבות והתקשחה של התלדים לדבר ה' לראות פני העדיקים האמתיים הגדולים מהם:

פייטשך

בחינתו, במצר גדור, ונראה בחוש, שככל יום ויום בתחלתו קשה על האדם מאד מאד העבודה שהוא ציריך לעשות בזה היום.

ומלחמת זה רבים נמנעים מעבודתו יתברר ודווחין ומטעין את עצם בכל יום ויום, שאומרים: היום קשה לי להתפלל, היום לבי אטום, היום יש לי מניעות ובלבולים אלו, וכן מזדמן לו במעט בכל יום ויום, עד שמלחמת זה רבים מזולין בדרכם העומדים ברומו של עולם, ומאי ניחא, תפלה, כמו שאמרו רבוינו רבוינו זיל, והתפללה דומה עליהם למשא, וחפצים לפטר התפללה מעלהיהם, וכל זה מלחמת שאינם מביעים ואינם מושימים אל לבם לראות היטב שכלי يوم ויום והוא בקר, כי כל יום בתחלתו הוא קצר ובא להאדם במצר ובמצרmons גדור, והקדרה מהרחה ובהרחה שהוא ציריך לעשות בזה היום עידין היא נעלהת במצר גדור ובקנות גדור מאד.

אבל האדם ציריך בכל יום להיות גבור בארי וכו', להנגר להאריך ולהרחיב את הימים וללך בכל שעה מקטנות לגדולות, דהינו להגדיל כל שעה ושעה מיהום בתופת קשה יתרה, שזה עקר העבודה, מה שצרכין בכל עת ליצאת ממהון דקנות למחון דגולות. וזה עקר יציאת מצרים שאנו צריכים לשוב בכל יום ויום, כי בכל יום שזהו ציריכון להשתדל לצאת ממצר למפרח, בחרנית: "מן המצר קראתי לך, עני בפראח", שזה עקר אליכת ימי של האדם בגע'ל (הקלות גבה, ג, אותן יפי אוצר הראה - יראה ועובדיה, אותן כסא,

* מרוך ספר לקוטי הלכות *

ליד **בי קרוב אליך הדבר מאד**

א יאפשר לך את התורה בכל אדם ובכל זמן, ומהינו שיזכה לךם את התורה ולהבין דברי התורה על מכם, שהוא ערך בחינת קבלת התורה שככל ומון בכללות ובפרטיות בכל אדם, וכל זה אי אפשר כי אם עליידי יגיאות גדורות, שארכין לשבר לבחינת קבלת התורה, במאמר רבותינו זיל, יגעתי ומצעתי תאמין מצאתי להיות מרצה למסר נפשו ממש ולירד לתוך חיים ולתוך ההתוום ממש, בשביב לחפש אחר דרכי התורה הקדושה, הינו לשבר מניעות עצומות שהם ממש כמו יתוהם.

ו או בשווא מרצה לזה, והרצוז והחשק שיש לו להתוונה הקדושה חזק יצאו כל בקר, אין עוזר לו השם יתברך שזוכה לשבר כל המניעות מתבטלן מאליהן, כי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריתוי, ואני הקדוש ברוך הוא שולח מנייעות

להאדם שלא יוכל לשברים אם ירצה. והערך הוא עליידי תקף הרצון, כי כל המנייעות אינם באים על האדם רק בשיביל נסיוון ובחירה, וגם נמשclin מהקטרוג שמקטרוג השטן על בחינת קבלת התורה בכלל, וכן בפרט.

אבל תקף כשהוא חזק בהרצון הקדושה בל-בר, עד שהוא מרצה למסר נפשו ממש ולשבור כל המנייעות, אני ממילא נתבטלן כל הקטרוגים, כי מאחר

שמרצה לשבר מנייעות באיל, בודאי מגיע לו זה הזכות לקבלת התורה בשביב זה, ואו עליידי זה ממילא נתבטלן כל המנייעות, וזכה לקבלת התורה בשלמות.

ז זה בחינת לא בשםים היא וכי כי קרוב אליך הדבר מאד וכו', כי תקף כשהוא חזק בהרצון דקדרה עד שהיה מרצה לעלות לשמים בשביב זה, וכן עבר מעבר לים בשביב זה בעין שפרש רשי שם, אין כי תקף כי קרוב אליך כי נתבטלן כל המנייעות ממילא, ואו כל הדברים שבקשה קרובים אליו פניל, (הקלות הבשר כלים ד, אותן כדי לפי אוצר הראה - היראה - תלמוד תורה וקריאת התורה, אותן

לטו **אשר אובי מנצח היום**

ע עקר אריכת ימי של האדם הוא מה שצרכין להאריך ולהרחיב הימים בכל יום ויום בתחלתו הוא קצר מאד, וכי כל יום ויום בתחלתו הוא קצר מאד, וכי להארם, לכל אחד ואחד בפי

כל מה שמתגדר ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדר ומתפאר שם השם יתברך ביתר. (קל"מ ב, ז)

טוב להגיד ולשיר **ב נח נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

כל חותם כחכמי הנחלה

= ר' ישראלי קרדונר (חלק ה) =

ובולם הביראה היהו נמתקין הדינים על-ידי השלשה ידים שהם שני שמות (אקי"ק יק"ז) שעולים מב', ובמציאות היה נמתקין על-ידי שם הוניה פשוט, ומלא דמלא, שעולה מב' אוטיות:

אנא רחם מלא רחמים, רחם על החוללה היהה (או על האיש הזה אם הוא בשאר ערה, ר' ל'), ותעורר כל השלשה ידים שבבינה עללה שככל השלש עלמות, אצילות, ביראה, יצירה. שהם יר-הגולה, יר-החזקה, יר-הרמה. ועל-יראייה תפתקיך ותבטל כל הדינים שבזה העולם העשייה, מעל החוללה הזה ומכל ישראל, ותפדה אותנו מחרה מכל הוצאות וכל הדינים שנורו עליינו אפלוא אם הוא אחר גורידין, ותשלח לו מהרה רפואה שלמה מן השמים. לאות הנפש ורכותה הגוף בתוך שאר חולן ישראל.

ותורני ולמדני בכל-עת שיביאו לי מועות על פקיעין, שאבכה לידע ולכון האמת, בפה וממה מועות ארך האיש לתן בשבי פדרינו בפי הדינים הנאותים בו, גם תרחם על המבaya הפדרון שלא יידה קמצן, יתן כבifa מה שצערין לתן באפם שיצאו ממנה כל הדינים ייגעו ועלו להשלשה ידים העלונים הקדושים. והיה נמתק בשרשן העליון שבבינה עללה. כי גלי וידיע לפיר שאין ATI יודע עד מה אין להתנגד בזה. רחם מלא רחמים, על הדור העני הזה, אשר אין מי יעדנו בעדרנו.

רחם על כל ישראל ועל החוללה הזה, ותמתייך ותבטל כל הדינים מעליו ומעל כל ישראל, ותרפאהו מהרה רפואה שלמה ותחלימהו ותחיוו ותשבחו לאיתנו בקרוב, ותעורר לבו שישוב אליך באמת מהרה, ותפלא עליו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. פודה אלקים את ישראל מכל ארכותיו. כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו شبשים, כמו שבתו, יהל ישראל אל ה' כי אם ה' החסיד והרבה עמו פרות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו. אמן כי ידי רצונו: ליקוט חfibot - מתוך חfila קכ' (ג)

אל... ר' ישראלי אמר פעם בלילה שבת: "אני שמעתי החוץ של רבנו של ר' ישראלי קרדונר זה חוץות מן השמים. היה לו טענות באלו שביבוכו בשם יתברך היה מספר התאות והפמים, ואחר עבר תكب מה שצערך. לא שומעים נגנים כאלו" תן לי טענות". בראת אותי בשביב התוכלית, לא בשביב תאות".

אל ישראלי ספר, שר' ישראלי קרדונר היה נהר להתבודד בעיר בלב נשבר רק שעה, שבאותה שעה היה מספר התאות והפמים, ואחר עבר תكب מה שצערך. לא לך ולשםך.

אל ר' ישראלי קרדונר היה רגיל לשיר ברכבו לעיר, אשרנו מה טוב חלקנו עם הגנו של ר' נתן. בביתו מון מוסים ומחזק עצמו בשמה, ורק או היה מתחילה להחפצל מנחה, עד שהיה מתייגע לכלכת בבליל להתפלל.

אל בשר' ישראלי קרדונר היה יוצא מביתו בלילהפניו בקדמי שלא ישמעו השכנים את פסיעותיו, (והצען לכת עם אלקון). בירוחם ברוכות באיה סמטרוט שבדרכו השכנים את פסיעותיו, בזמן שהטורקים שלטו בארץ. לא פחד לא מגו, לא משיד ומושום דבר!").

אל בלילה שבת בצעפת ר' ישראלי ספר, שר' ישראלי קרדונר בשעות באלו היה הולך להתבודד בעיר. אמר על ר' ישראלי קרדונר, שלא ראה כזה בעולם, היה עוזה הכל רק בשביב השם יתברך. היה מדבר אותו במנו חבר, (כמו שאני מדבר אותך). בעם ספר: ר' ישראלי קרדונר היה יושב ומנדר עם השמי-תברך במנו שיושבים ומנדרים בין חבריהם.

אל אמר: "בשר' ישראלי קרדונר היה צועק, היה תריך לעמוד ליד הדלת על-מנת לצאת תكب בשלא אוכל לסבל. זה עזקה עם דעת". ובהזדמנות אחרת אמר, היה תריך לעמוד בקהלות ובתלהבות. עם ר' ישראלי קרדונר, והיה מתחפל בקהלות ובתלהבות.

אל ספר: "שמעתי את אן-ש אומרים: מאוצר מתנת חם חנני במשר שעות, וגם ר' ישראלי קרדונר".

ורחמים גמורים ופושטים שאין בו מערובות דין בלילה. מלך גואל ומושיע פוזה ומציל ומפרנס ועונה מרחם בכל-עת ערחה וצוקה, רחם על החוללה (פלוני בן פלוני) וזכה מירה מפל הצרות ומפל מיני חלאים ומכאובים ומחושים, ותמתייך ותבטל כל הדינים מעליו בזכות המועות שנטן לידי על פדרון.

רחם עלינו וניה נחשב המועות שנטן לידי באלו הגיא המועות ליהי העדים והקדושים שיזעדים לששות פדרון ולהמתיק ולבטל הדינים על-ידי שלוחים בודם דמעות שבו אחות הדינים, כי מווריך ידיי וכל בונת לבי ודעתי עליהם, והיה עשיתם כשביתם וידייכם ופייכם. והם כבונת בעיננו לטובה לששות פדרון בראש עליון הדמעות היה שבא לידי, ומתקינו ובטלו כל הדינים מעל (פלוני בן פלוני) בשרשן העליון שבבינה עללה, והיה נמתקן הדינים שבזה העילם העשייה, על-ידי השלשה ידים שבכירה שבראש-הירשות השוללים מ'ב שהם שם של מ'ב שבראש-הירשות של תפלה רבוי בחוניא בון דקה, שהוא, אנא בכח שוגנו טהרנו נורא. נא צורוה. קיבל רפת עמק שוגנו טהרנו נורא. נא גבורי דורשי יהודך בקבת שמרים, ברכם טהרים רחמי צדקתן תמיד גמלם. חסין קדוש ברב טורך יהל עדנן, חדיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשך. שעתינו קבל ושמי עצקתו יודע תעלומות, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

מועדדי ה' – ראש השנה, יא-יד

ב' ימים הנוראים צרייכים לבות הרבה, והעקר הוא להיות בבחינת "נער בכה", שיטסלך כל חכמו ושבלו, ורבבה לפניו השם יתברך על גשי לבבו מכabhängig שיזוע בנסח, כמו תניוק הבוכה לפני אביו, ועל-יראייה זוכין לאחרוג נאה, וכל מה שנמשך יותר לבחינת נער בוכה, וככה לאחרוג נאה ביותר.

ב' ראש השנה צרייכין להיות חכם, שיטמר מחשבתנו, שיחשב רק מחלוקת טבות, שיטיב השם יתברך עמו ותון לנו שנה טובה, וככו. וצרייכין להיות שמח בראש השנה, גם צרייכין לבות בראש השנה.

ב' ראש השנה ביום ראשון צרייכין למעט בדברור מادر, ואדם גדול צער לדקוק ביה ביזור.

ע' רב ראש השנה ראיי לタン על פדרון.

י' יהיו רצון מלפניך, שימתקו הדינים והגבורות הקשות מעל (פלוני בן פלוני) על-ידי פלא עליון שהוא חסדים גודלים